

M E M O R I U L ADUNARII NAȚIONALE A ȚIGANILOR DIN TRANSILVANIA

Subsemnații, reprezentanți ai țiganilor români transilvăneni, îndemnați de dragostea noastră față de neamul românesc și față de noua noastră patrie „România Mare, declarăm sărbătorește și pentru totdeauna și totodată ne și rugăm cu supunere ca să ni se împlinească și nouă, celor oropsiți pînă acuma, dorințele noastre.

Art. I Atît noi cît și urmașii noștri, să fim considerați ca cei mai supuși și credincioși fii și cetățeni ai României Mari, conform punctului I al hotărîrii aduse în Adunarea Națională Românească ținută la Alba Iulia (18 noiembrie / 1 decembrie 1918).

Art. II Ca fii și cetățeni ai mării națiuni române, nevoind și neputînd fi considerați ca popor străin în țară străină, după cum am fost considerați de veacuri, ne rugăm:

1. Să fim primiți în sînul marelui popor român, nu numai cei cu limbă, port și datine românești, ci și ceilalți locuitori de origine țigănească care și-au pierdut acest caracter, aflători în toate ținuturile Ardealului, Banatului și părțile ungurești alipite acum României Mari.
2. De asemeni, ne rugăm ca de aici înainte, în toate actele oficiale românești să nu se mai folosească pentru noi și următorii noștri numirea (poreclă) ca batjocură „țigan” ci aceasta, dacă nu se șterge cu totul chiar din uzul oficial, să se circumscrie cu o altă denumire care se va afla de corespunzătoare.
3. Conform hotărîrii punctului 3 al Adunării Naționale Românești de la Alba Iulia:
  - să fim și noi considerați întrutoate egali în drepturi și în datorii cu ceilalți români din România Mare, prin urmare să fim și noi și urmașii noștri instruiți, și administrați, și judecați în limba și după legile românești.
  - să fim primiți la toate oficiile de stat și bisericesti – culturale și nu ca pînă acum în Ungaria.
4. Conform legilor ce se vor aduce pentru împrumutarea celor fără pămînt să fim și noi și urmașii noștri împărtașiți din pămîntul care se va împărți (arător, pășune, pădure), între cetățenii României, vrednici pentru aceasta, spre a putea avea și noi și urmașii noștri vatra noastră și moșia care să ne lege pentru totdeauna de moșia românească pentru care și înaintașii noștri au muncit, pățimit și sîngerat și pentru care urmașii noștri ar aduce toate jertfele ce li se vor cere. Pînă la executarea acestei legi, ne rugăm ca să fim luați în seamă și sub ocrotirea la arendarea moșiilor (pășunat și arător) precum și la întreprinderile muncitorești – industriale.

Art. III Pînă la îndeplinirea acestor dorințe îndreptățite, legale, pentru liniștea și asigurarea noastră, ne rugăm ca să fim și noi, țiganii (barem în Ardeal), reprezentați în Marele Sfat Național Românesc, prin trei reprezentanți aleși din această adunare a noastră și anume: 1. Domnul Ionel Câmpeanu (teolog și profesor) care nu era țigan, dar investit cu încrederea țiganilor; 2. Gheorghe Humagiul, locuitor din Ucea de Sus, județul Făgăraș; 3. Gheorghe Crețean, din Brașov.

Dat din Adunarea Națională a Țiganilor, 27 aprilie 1919, Ibașfalău (Dumbrăveni), jud. Sibiu

Președinte,
Gheorghe Humagiul

(22 de semnături ale delegaților la Adunare)